

МОЛОДИЙ КОМКОМ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ЧЕТВЕР

3

лютого

1972 р.

Ціна 2 коп.

САМЕ ПОРА

ФОРМУВАТИ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ ПОСІВНІ ЕКІПАЖІ

Ми не збираємось доводити, наскільки важливо молодим механізаторам якнайкраще організувати свою роботу на весняно-польових роботах і потім далі, протягом усього весняно-літньо-осіннього сільськогосподарського циклу. Хлібороби області, підтримуючи почин ульяновців, борються за дострокове завершення п'ятирічки, і це завдання для юнаків і дівчат села є найголовнішим на найближчі роки.

Практика довела, що найкраще застосовують свої знання, вміння, енергію ті молоді механізатори, які працюють у складі комсомольсько-молодіжних виробничих одиниць, екіпажів, ланок, бригад. Досить нам послатися на приклад бригади Анатолія Харкавого з колгоспу імені Ульянова Ульянівського району, котра славетися не тільки рекордними, скільки високими стабільними врожаєми.

Перший з найвідповідальніших етапів боротьби за урожай другого року п'ятирічки — посівна кампанія. Не поспіх, не очікування потрібні, слід вловити той найсприятливіший момент, що ми називаємо оптимальним. Це один бін справи, який скажемо прямо, залежить від спеціаліста. Другий же — вкластися у цей оптимальний строк, що означає зразкову організацію праці на польових ро-

ботах і максимальне використання технічних засобів.

Кіровоградщина має підстави сподіватися на показову роботу комсомольців-сівачів — вони неодноразово стверджували своє вміння покласти в ґрунт зерно. Але не всюди минулими роками якнайкраще використовувалась сила молоді: окремі райкоми комсомолу не надавали значення формуванню комсомольсько-молодіжних посівних екіпажів і ланок. Дотримувалися простої логіки: керівники господарства знають, що кому робити. В результаті торішній сільськогосподарський весна у Кіровоградському, Світловодському та деяких інших районах минула при недостатній участі комсомольців.

Звичайно, і голова правління колгоспу, і агрономи, і бригадири тракторних бригад зуміють розпорядитись своїми механізаторами, в цьому не виникає жодних сумнівів. Проте налагоджувати змагання молоді, організовувати її на виконання вимог Ленінського заповіту, вивести юнь в ударний авангардний загін борців за повнозерний колос — справа комсомольських організацій, райкомів комсомолу.

Керівники господарств не очікуватимуть, поки надійдуть пропозиції щодо укомплектування молодіжних посівних екіпажів. Вже зараз комсомольські працівники мають звернутися до них із своїми конкретними планами, разом об-

мірнувати можливі варіанти робочої сили, без шкоди для виробництва, коли дозволяють умови, згуртувати молодих сівачів в екіпажах, ланках, бригадах. Напередодні сівби ніхто не стане ламати затверджені в усіх інстанціях плани, бо це нічого, крім дезорганізації, не принесе б. Зауважимо, в багатьох господарствах області саме через брак константів комітетів комсомолу з керівниками колгоспів і радгоспів частина молодих механізаторів під час сівби минулого року ніяк не виділялась. Із загальної маси, не проявила ні ініціативи, ні помітних успіхів.

Важко уявити собі різноманітність форм змагання, коли юнаки й дівчата працюють нарізно. Комітетам комсомолу важко доносити до молоді щоденну інформацію про змагання, підбивати підсумки, а отже й з найбільшим впливом застосовувати засоби морального заохочення. Сівба — мить. І трапляється, що й «прожектористи» безпорадно опускають руки в цю мить. Поки оглянули поля, де сіє молодь, поки співставили наслідки, поки випустили стіннівку, вже й мить минула.

Оперативність — одна з умов успішної організації діяльності комітетів комсомолу. Для досягнення її Ульянівський райком ЛКСМУ створив інформаційно-методичний центр, який матиме своїм завданням, у числі інших, збір та обробку інформації про хід польових робіт. Сподіваємось, час підтвердить доцільність такого заходу, і кращий досвід знайде своїх послідовників. Однак це справа майбутнього. Зараз же необхідно домогтися чіткої діяльності штабів при районах, які б давали про себе знати протягом усього періоду польових робіт, а не лише в жива. Починаючи з перших днів весни, з тієї хвилини, як стали лягати зерна в ґрунт.

Вперше в області Новомиргородського райоб'єднання «Сільгосптехніка» приступило до ремонту тракторів поточно-вузловим методом. Це дало змогу оперативно лагодити техніку, відмовитись від участі в ремонтних роботах сільських механізаторів.

На фото: ремонтники ГЕОРГІЙ АНДРІЙОВИЧ ЛЕВИХ і його син АНАТОЛІЙ, в нонному із 40 тракторів, що вийшли в січні з майстерні, є частина їхньої праці.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ІДЕЙНИЙ ГАРТ — КОЖНОМУ ТРУДІВНИКУ

3 ПЛЕНУМУ ОБКОМУ КП УКРАЇНИ

31 січня відбувся черговий пленум обласного комітету партії. Він обговорив питання «Про стан і заходи по дальшому поліпшенню ідеологічної роботи серед трудящих області в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України». З доповіддю виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак.

Радянський народ здійснює грандіозну роботу по перетворенню рішень XXIV з'їзду КПРС в життя. Листопадовий (1971 р.) Пленум ЦК КПРС викликав нову хвилю трудового і політичного піднесення. Трудящі області, повідомив доповідач, успішно завершили перший рік п'ятирічки. План реалізації промислової продукції минулого року виконано на 102 проценти. Понад план реалізовано продукції на 20,7 мільйона карбованців. Велику трудову перемогу здобули працівники сільського господарства області. Вони зібрали по 32,6 центнера зернових з гектара на всій площі посіву, в тому числі озимої пшениці — по 37,7 центнера з гектара. Область продала державі 1 мільйон 275 тисяч тонн хліба, в тому числі понад план — 359 тисяч тонн. Колгоспи і радгоспи виконали тверді плани продажу державі м'яса, молока, яєць і вовни.

Нещодавно ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР підбили підсумки соціалістичного змагання за одержання високих урожів і збільшення виробництва зерна в 1971 році. Наша область визнана переможцем серед областей степової зони. Їй присуджено перехідний Червоний прапор ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР та грошову премію. Перехідними Червоними прапорами ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР та грошовими преміями нагороджені також Ульянівський і Новоукраїнський райони. Відзначено добру роботу по вирощуванню зернових культур Новгородківського, Кіровоградського, Дніпровського, Петрівського, Новомиргородського, Маловисківського, Добровеличківського й Гайворонського районів. Нині працівники сільського господарства, готуючись до 50-річчя утворення Союзу РСР, за прикладом ульяновців розгорнули боротьбу за виконання п'ятирічки у рільництві за чотири, в тваринництві за чотири з половиною роки.

Велич планів комуністичного будівництва, загострення ідеологічної боротьби між двома соціальними системами, розмах науково-технічної революції, необхідність посилення уваги до комуністичного виховання підрастаючого покоління, процес дальшої демократизації суспільного життя вимагають максимального підвищення ефективності і цілеспрямованості ідеологічної боротьби в масах. М. М. Кобильчак говорить, що після XXIV з'їзду КПРС партійні організації області провели значну роботу по пропаганді і виконанню рішень з'їзду, по мобілізації трудящих на здійснення завдань господарського і культурного будівництва. Основою всієї ідеологічної роботи партії, підкреслив доповідач, є пропаганда марксистсько-ленінізму. Він охарактеризував діяльність системи партійної освіти, вказав на недоліки, які є в роботі деяких шкіл і семінарів, в марксистсько-ленінській освіті керівних кадрів, в діяльності системи комсомольської політосвіти, в лекційній пропаганді.

Доповідач докладно зупинився на тому, як в області виконується Постанова ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання». Він відзначив позитивний досвід організації соціалістичного змагання, нагромаджений партійними організаціями Ульянівського району. Однак на деяких підприємствах, в окремих будівельних організаціях, колгоспах, радгоспах ще допускають формалізм в організації змагання. Зобов'язання нерідко виробляються без економічного обґрунтування, без широкого залучення кращих трудівників.

Доповідач зупиняється на питанні підвищення ролі колективу у вихованні трудящих, критикує деякі парторганізації за послаблення уваги до політичної інформації, наочної агітації, поставив завдання по посиленню атеїстичної роботи.

Значне місце в доповіді було приділене аналізу роботи культурно-освітніх закладів, основним змістом діяльності яких є пропаганда рішень партії та

(Закінчення на 2-й стор.).

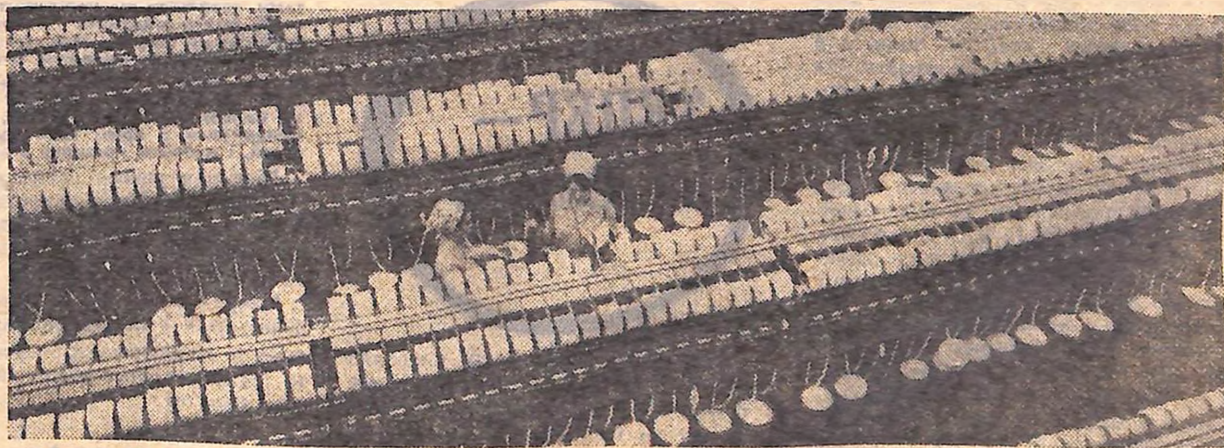
ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР І РАДИ МІНІСТРІВ СРСР

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР з глибоким сумом сповіщають, що 31 січня 1972 року, на 74-му році життя, після тяжкої хвороби вмер видатний військовий діяч, один з визначних будівників Збройних Сил СРСР, активний учасник громадянської і Великої Вітчизняної воєни, член ЦК КПРС, депутат Верховної Ради СРСР, даєч Герой Радянського Союзу, Маршал Радянського Союзу Захаров Матвій Васильович.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
КОМІТЕТ
КПРС

ПРЕЗИДІЯ
ВЕРХОВНОЇ
РАДИ
СРСР

РАДА
МІНІСТРІВ
СРСР

На околиці Москви в одному з районів масового житлового будівництва стала до ладу перша в Радянському Союзі автоматизована фабрика безверетеного прядіння. Незабаром фабрика досягне проєктної потужності і буде давати понад 3500 тонн базового прядива за рік. На знімку: одна з автоматизованих ліній фабрики безверетеного прядива в Москві.

Фото В. РУНОВА.

ІДЕЙНИЙ ГАРТ — КОЖНОМУ ТРУДІВНИКУ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

уряду, політики КПРС, краших надбань радянської культури, дальший розвиток художньої самодіяльності. Зараз практично в усіх містах, на центральних садибах колгоспів і радгоспів є сучасні будинки культури, неухильно зростає кількість типових бібліотек, Набирає розмаху фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Однак рівень культурно-освітньої роботи ще не скрізь відповідає зростим вимогам.

М. М. Кобильчак спинився на завданнях преси, радіо і телебачення в комуністичному вихованні трудящих, а також органів народної освіти, спортивних організацій.

Закінчуючи виступ, перший секретар обкому партії тов. М. М. Кобильчак підкреслює, що проблеми ідейності, змістовності і дієвості виховної роботи партії в масах висувуються сьогодні, як ніколи, на перший план. А це вимагає рішучого усунення недоліків у пропаганді та агітації, піднесення ідеологічної роботи на рівень вимог, поставлених XXIV з'їздом КПРС.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Кіровоградського міськкому партії І. П. Валаєвський, секретар парткому Олександрівського заводу підйомно-транспортного устаткування Б. П. Меншиков, перший секретар Знаменського міськкому КП України В. Г. Кузнецов, секретар партійної організації колгоспу «Рассвет» Бобринецького району В. З. Науменко, начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський, голова колгоспу ім. Чапаєва Добровеличківського району І. Н. Волощук, перший секретар Долинського райкому КП України П. Л. Гідулянов, перший секретар Устинівського райкому КП України Я. К. Григоренко, редактор обласної газети «Кіровоградська правда» А. П. Мостовий, прокурор області В. М. Дятлов, голова Ульяновського райвиконкому О. Р. Винник, начальник політвідділу обласного комітету В. С. Самсонов, голова правління обласної організації тозарства «Знання» Ф. Г. Овчаренко, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака.

Із заключним словом на пленумі виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак.

По обговореному питанню пленум прийняв розгорнуте рішення.

ЗНАТИ ІСТОРІЮ ВІТЧИЗНИ

Незабаром радянський народ, усе прогресивне людство відзначатиме славний ювілей — 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Ця подія є знаменною в житті радянської школи, учнівських комсомольських організацій і піонерських дружин. На відзначення цієї дати і з метою дальшої активізації роботи шкільних комсомольських організацій, піонерських дружин та педагогічних колективів по

вихованню учнів почуття радянського патріотизму, дружби народів нашої Вітчизни, пролетарського інтернаціоналізму ЦК ЛКСМУ та Міністерство освіти УРСР з 1 січня по 5 грудня 1972 року проводить огляд роботи музеїв, кімнат, клубів інтернаціональної дружби. Огляд є складовою частиною Всесоюзного маршу піонерських загонів «Завжди готовий», республіканського огляду роботи класних комсомольських організацій і груп «Партія на вірність присягасмо» та експедиції школярів «В країну знань».

Кращі музеї, кімнати, клуби інтернаціональної дружби будуть нагороджені Почесною Грамотою ЦК ЛКСМУ та Міністерства освіти УРСР.

1. —

...Голова колгоспу за-
сміявся першим:

— Кажуть, в Синьках був такий бригадир, що справді думав, ніби трактор зупиняється в гонях, загубивши в бур'яні іскру. Трактористи, повідомивши його про таку аварію, могли робити перекур на кілька годин.

А тоді цілком серйозно:

— Ось чому я наполягаю поставитись до кандидатури на посаду бригадира тракторної бригади уважно. Все слід обмірковувати. Треба, щоб ця людина любила землю, щоб розуміла людей і працювала не заради довгого черв'яка.

Суперечка затяглась до вечора. Нарешті, з гурту комуністів пропозиція:

— Анатолій Харкавий. Він же знає кожен гвинтик в комбайні і тракторі. І хлопці в бригаді люблять його. Він завжди за правду, вміє зорієнтуватись в складних обставинах.

Вміє зорієнтуватись. Голова колгоспу вже чув колись це про молодого механізатора. Так, так, саме ці слова мовив про нього один з найдосвідченіших майстрів бригади Микола Маркович Шарантак.

Анатолій, дізнавшись про таку пропозицію, дещо зніяковів.

— Я звик сіяти й орати. А керувати...

ДЕЛЕГАТИ XVII ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

— Це донині ти робив на одному тракторі, тепер на десятках спробуй, — сказав голова колгоспу, давши знак, що розмова закінчена.

Того ж тижня Харкавий сидів серед правління і говорив:

— Я проти того, щоб за будь-яку ціну вивести в передові одного комбайнера, а потім на весь район галасувати про його показники. Було ж так, коли досвідченому посилали по кілька автомашин, повсякчас чатували коло його агрегату, закріплювали механіка, слюсаря, везли йому найкращі запасні частини. І він, звичайно, йшов на рекорд. А інший, менш досвідчений, стояв під лісосмугою і виглядав, поки приїдуть до його агрегату підмінного тракториста. Тоді був переривок. Один. А вся бригада відставала з мотоблоком. Отже, я пропоную не гнатись за сотнями гектарів. А треба мати в достатній кількості машин і механізаторів.

Лише при такій умові ми вчасно оджинуємо і не матимемо втрат зерна... Наступного разу, завітавши в колгоспну контору, він заговорив раптом про побутові умови

колгоспних механізаторів:

— Тракторист йде в поле на світанку, повертається в село після заходу сонця. Але ж в нього є сім'я, діти, дім. Я хочу виділити людей, які б забезпечили моїх хлопців паливом, будівельними матеріалами. Одним словом той, хто обрає професію механізатора, повинен усвідомити, що це професія номер один. І всі в колгоспі про це хай знають. Тоді до нас піде молодь...

2. —

На столі рум'янилась повновидка паляниця. А поруч — полумиски з медом і смаженими карасями. А ще — яблука, груші, виноград. І молоде вино. Хлібороби Вільхового справляли обжинки. В механізаторське містечко зійшлися керівники колгоспу, літні трудівники села, всі механізатори бригади Анатолія Харкавого. Поки голова колгоспу Володимир Кравченко про щось говорив з бригадиром та секретарем парткому Сергієм Маслієм, за сто-

ТАТОВЕ

лом хтось згадав про довоєнні роки:

— Того літа клин під лісом дав майже двісті пудів пшениці-гульки. І всі вважали, що це рекорд неабиякий.

Інші згадували про живі дні молодого бригадира:

— От що то людина почала свою робочу біографію з погонича та причіплювача. Треба було — він взяв в руки вила, як скиртували солому.

— І тракториста замінив якимось вночі.

— А зі мною ночував в лісосмузі. Бо до ранку треба було полагодити кедера.

Нарешті, всі почули про ужинок комсомольсько-молодіжної бригади в першому році дев'ятої п'ятирічки:

— На сімсот шістьдесяти гектарах маємо більш, як по сорок одному центнеру пшениці...

Першу похвалу Анатолій адресував комбайнерові Івану Олійнику, який намолотив на 260 гектарах майже десять тисяч центнерів зерна. Потім — про наймолодшого женця Анатолія Гладкого...

І ось ті, хто зустрів свої перші жнива ще в роки колективізації, під-

Активно готуються до майбутнього концерту гуртківці Ульяновського районного будинку культури. Показавши свою роботу танцювальний ансамбль, естрадний оркестр, нову програму підготували співаки.

На знімку: ліворуч — йде репетиція; вгору — директор РВК Анатолій Муха.

Фото А. БОЙКА.

Політичний гарт

ТРИЦІ на місяць, по понеділках, ми, шістьнадцять комсомольців ремонтних майстерень районного об'єднання «Сільгосптехніка», збираємося на заняття гуртка. Вивчаємо основи комуністичної моралі. Кирило Юхимович Бондаренко, наш пропагандист, не лише допомагає засвоїти потрібні теми, а й прагне навчити кожного працювати над першоджерелами. Після заняття — конспектуємо твори марксизму-ленізму, матеріали партійних з'їздів, слідуємо за пресою. Адже комуністична мораль — то, в першу чергу, конкретно визначене особисте ставлення до всіх граней людського буття. В. І. Ленін підкреслював, що комуністом можна стати лише тоді, коли опануєш усіма знаннями, які виробило людство.

Говорити про формування моралі важко, процес цей незримий і тривалий. Крім того, ніколи не визначив точно: ось у цього товариша вже склався світогляд, а в того — ще ні. Але моральне обличчя людини проявляється у повсякденній її роботі.

Свого часу наші майстерні одержували чимало рекламаций з колгоспів.

Щойно відремонтована техніка псувалась, трактори виходили з ладу в найбільш невідповідний час. Адміністрація за недоброякісний ремонт виносила до-

гани, громадські організації умовляли бракоробів, а скарги з господарств все ж надходили. У квітні минулого року перейшли на нову систему планування та економічного стимулювання. Зараз працівники одержують, крім заробітної плати, ще й премії. Кваліфікований ро-

бітник щомісяця має 30—50 карбованців преміальних.

Тепер ще тісніше поєднуються моральні і матеріальні стимули. Опіраючись на них, ми і виховуємо комуністичне ставлення до праці — цю важливу складову комуністичної моралі.

Чимало робітників нагороджено грамотами, одержали від керівництва підприємства, комсомольської та профспілкової організацій подяки. Йде напружене змагання за право володіти вимпелом «За кращу роботу». Зараз цей вимпел у Миколи Седова. Чудово працює колега Седова Володимир Трофименко, нещодавно повернувся з армії Іван Руденко, темні водій, і вибрати кращого з них нелегко.

Підсумки роботи свідчать, що зараз до своїх обов'язків ремонтники ставляться значно свідоміше. Якщо позаторік ми одержали вісім рекламаций, то в минулому році — жодної.

Комуністична мораль наших людей формується у повсякденному житті. Робота з підручниками, першоджерелами та бесіди в гуртку допомагають йти вірною дорогою.

І. СЕРДЮК,
старший економіст Компаніївського районного об'єднання «Сільгосптехніка».

ПЕРЕВЕСЛО

несли бригадирів сніп-лишениці, пов'язаний дубовим перевеслом.

— Спасибі, сину, що змоду навчився мудрості хлібороба.

— Це вам спасибі, що навчили доброму ділу.

...А вдома він почує знову вітне слово:

— Колиш твій тато теж був серед ударників. Накосив силу-силенну валків. І йому таким же перевеслом зіцпили сніп та й піднесли як нагороду за старання. От і виходить, що в тебе тепер татове перевесло знову об'явилося...

3.

Він показує мені засніжену ниву, на якій видніються дощані щити. Пристрасно говорить про форти пшениці «Аврора» і «Кавказ». Насінням цим тепер засіяно більшу частину площ. Але бригадир хвилюється, згадає перші морози, коли ще не було в полі снігу.

— Може щось і переїхати доведеться, — каже сумовито. Але в його голосі не чути безнадії.

А потім заговорив про ремонт техніки. Її в бригаді чимало: тридцять тракторів, десять зернових комбайнів. А

ще бурякозбиральна, кукурдзозбиральна техніка, борони, культиватори. Більше двох третин механізмів вже вийшли з майстерень.

— В кінці лютого проведемо остаточний огляд машин. І почнемо вивіряти на спеціальних майданчиках сівалки.

Найбільша його турбота про тих, хто почне новий засів. В його бригаді понад 80 механізаторів. Половина з них спеціалісти другого і першого класу. Всі члени бригади навчаються в «Школі хліборобської майстерності». Невдовзі з курсів повернуться в бригаду всім випускників Вільхівської середньої школи.

— Цих, наймолодших, ми закріпимо за бувалими орачами і сівачами. В нас є такі люди, що мають по три — чотири кваліфікації. Наприклад, Микола Маркович Шарандак. Він і слюсар, він і токарь, він і електрозварник. Або Петро Кононович Ковбель, Іван Петрович Олійник. Такі навчають і хрещу підкувати. Бачили, як орудує в майстерні Микола Бершадський. Вісімнадцять років хлопцесі. А вже механізатор широкого профілю. І його навчили

оці люди з золотими руками.

Й отак він говорить про кожного механізатора. Всі в нього вони дбайливі, всі господарі. І тому з упевненістю Анатолій Харкавий каже, що на 1200 гектарах, де нині посіяна озима пшениця, вони будуть чекати рекордного врожаю — 50 центнерів на круг.

...Про свої наміри він говорить на районній комсомольській конференції. І його авторитетне слово підтримують інші молоді хлібороби Ульяновського району.

Його слово авторитетне. Це так. Бо за ним — діло. І вже не перший рік. Адже механізатори з бригади Анатолія Харкавого першими в області завоювали приз Олександра Васильовича Гіталова, встановлений обкомом комсомолу для тих, хто бореться за високу культуру землеробства. Про досвід бригади з колгоспу імені Ульянова знають наші друзі і в Болгарії. Нещодавно цей молодіжний колектив був відзначений перехідним Червоним прапором Толбухінського окружного комітету ДКСМ. Ініціативу хліборобів з села Вільхового тепер підхоплюють в усіх кутках нашого Степового краю...

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

село Вільхове
Ульяновського району.

НА ТРИБУНУ XVII ОБЛАСНОЇ КОМСОМЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Перед радянською школою відкриваються нові горизонти. Тому з таким підйомом вчительством був зустрінутий і схвалений почин московських вчителів «Кожному учневі — глибокі та міцні знання». На мою думку, кожен працівник народної освіти, ознайомлюючись з почином московців, повинен переглянути свої форми, методи підготовки і проведення уроку.

Вчителі нашої школи вважають, що головний ідейний напрямок у вихованні

Народна мудрість говорить: ніхто не в змозі дати іншому те, чого не має сам... Певно, не в силі повноцінно розвивати, виховувати, навчати інших той, хто сам зупинився в духовному зростанні, не займається самоосвітою, не доповнюється знаннями. Самоосвіта, теоретичні семінари, методоб'єднання, школи передового досвіду — в кожному з них вчителі мають змогу завжди відирити для себе щось нове, посперечатися, поділитися досвідом — творчий ріст педагога завжди дає результати безпосередньо на уроці.

Кожен учитель, здається, повертаючись зі школи повинен нести в серці благородний неспокій своєї професії: «Що корисного зробив я сьогодні на уроці, що дав своїм вихованцям, чим збагатив їх розум і серце? Вчив їх мислити самостійно, щоб знання перетворилися в світогляд і переконання, чи досяг максимальної продуктивної роботи всіх учнів на уроці, чи заохочував

цікавість, розумову активність школярів?».

Ми домогаємося від кожного і особливо молодого вчителя такого своєрідного самоаналізу. Тому, що пошук своїх помилок і недоліків дозволить їх швидко ліквідувати, вдосконалювати свою майстерність. Кожен вчитель повинен стати майстром, а не ремісником. До цього нас і закликають московські вчителі.

До молодого вчителя лише тоді прийдє справжній успіх, коли він матиме постійний контакт з вожатими, піонерською та комсомольською організаціями. Бюро ЦК ВЛКСМ вже відмічало досягнення шкіл області в цьому напрямку. Молодий педагог повинен брати найактивнішу участь в комсомольській організації школи, жити її життям, продовжувати процес навчання та виховання у позаурочний час, завжди знаходитися в курсі справ піонерії та комсомолу.

Головне для вчителя — не збитися у викладанні предметів на просте нагромування фактів, при якому працює в основному пам'ять учня. Вчити школярів мислити, вчити їх діяти, керуючись цілеспрямованою думкою, — для досягнення цього необхідна наявність єдності, послідовності і логічності в самому процесі навчання.

М. КОЛЕСНИК,
директор СШ № 11.

м. Кіровоград.

ДО ГЛИБИНИ ЗНАНЬ

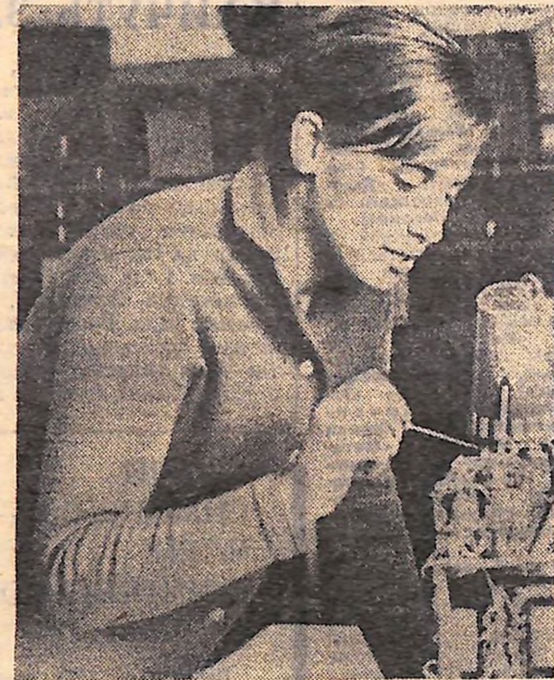
роботі є постійне вивчення лєнінської теоретичної спадщини, матеріалів з'їздів. Міцні ідейні переконання та глибокі знання дають своїм вихованцям вчителі т. Гавриленко, Малицька, Шевар, Куліш, Хенкін та ін. Кожен їх урок визначається чітким ідейним задумом і будується так, щоб учні самостійно приходили до правильних висновків. Педагогі уміло використовують матеріали внутрішньої та зовнішньої політики партії, розповідають про культуру, економічне життя Радянського Союзу, трудові подвиги народу. Якраз на уроці школярі одержують систематичні знання, навички та уміння, лише в процесі свідомого засвоєння матеріалу в них формується основа ідейних та моральних переконань, діалектико-матеріалістичний світогляд. Тому для вчителів нашої школи основний наголос — на удосконаленні основної форми навчання і виховання — уроку.

Рішення педрад, партійних та профспілкових зборів спрямовані на поліпшення уроку, на підвищення його ефективності, ідейності, партійності, — лише при цих умовах він набуває цілеспрямованості у досягненні своєї мети — виховати в учня інтерес до знань, захоплення наукою, виробництвом. Навчання приходить після напруженої праці: за перше півріччя цього навчального року серед старшокласників — 48 відмінників навчання, 17 класів досягли повної успішності.

ЗА ВІКНОМ гурночуть поїзди. День і ніч вони молотять по стрілах і перегукуються, бігаючи. Дивися на цей нескінченний рух, і перед очима плинуть бачені та небачені краї, таємничі, манливі.

Люба Іванова працює електромеханіком на Знам'янській дистанції сигналізації зв'язку. Регулює системи сигналізації, які попереджують водія електропоїзда про наближення до світлофора, контролюють його уважність, коли поїзд мчить з високою швидкістю. Не стала машиністом, як мріялось у дитинстві. Та хіба лиш машиністом? Хотілось бути і кондуктором, і начальником вокзалу в червоному кашкеті, і навіть стрілочницею — стояти струнко поруч колії і показувати прапорцем вільний шлях.

А коли закінчила восьмий клас, поїхала з Валею Алексеевою до Кишинєва — вчитись автоматизувати залізницю.

● ДО ПОРТРЕТА
СУЧАСНИКА

КОЛІЇ ІДУТЬ 3 ДИТИНСТВА

Спеціальність обіцяла багато цікавого. Автоматика і телемеханіка. Телемеханіка... «Теле» — далеко, «механіка» — машини. Керування на відстані і чим — поїздами!

За час навчання таємничі механізми відкрились зовсім легко. І коли бачила дешифратор кодів, той вийняв не здавався загадковим творінням, а був чіткою схемою з елементами різної надійності. Вийде із стін МПТУ — і самій доведеться вишукувати несправні вузли, монтувати схему, налагоджувати пристрій.

У травні 1968 року дистанція сигналізації зв'язку модернізувала локомотивну електроніку, і ділачт послали на допомогу. Виявилось, що випускниця училища розбирається в ній не гірше досвідчених робітників. Так і залишилися вони в цеху АПС — автоматичної локомотивної сигналізації. З монтера третього розряду Люба стала електромеханіком. Згодом її обрали секретарем комсомольської організації.

Молодь в розкиданій по всьому місту організації не звикла вирішувати разом свої справи, проводити вільний час. Комсору потрібні було працювати багато, вперто. Спробувала якось скупити збори — зіпсувала ледь третина комсомольців. Незважаючи на те, що обдзвонила всіх начальників цехів та дільниць і попрохала оголосити комсомольцям про збори.

Ледь не плачучи, Люба прийшла до Анатолія Григоровича Майбороди, секретаря партійної організації...

Якби то всі труднощі комсомольського секретаря зводились до сникання збо-

рів! Коли авторитету ще немає, доводиться витрачати чимало сил, нервової праці, аби зробити навіть другорядну справу. Дуже важко здобувати оту складну річ — повагу. Немає ще реценції, ли набуті авторитет. Але він згодом прийшов сам. Бо якщо підремонтувана тобою електроніка приймається без перевірки, якщо люди дивуються, коли ти астигаш ечитись (Люба навчається в Київському електромеханічному технікумі), працювати, брати постійну участь у раді червоного нутна, збирати комітет комсомолу та проводити комсомольські збори, якщо на пленумах райкому чекують твоїх пропозицій по організації роботи — то чи не це є свідченням авторитету?

Так і не трапилось дізнатись від Люби, яким чином вона згуртувала комсомольців. На таке запитання дівчина відповіла категорично:

— Я не сама. Працює комітет комсомолу, рада червоного нутна. Потім я зрозумів, що саме ця рада і допомогла знайти вихід. Янось Люба і пропонувала:

— Давайте проведемо наших хлопців у армію урочисто, там, щоб ці проводи запам'ятались їм назавжди!

То була хороша думка. Підтримали. Такі проводи стали традиційними. У раді червоного нутна багато справ: організація свят, влаштування дозвілля, посвячення в робітники. Та хіба все перелічить?

Ми говорили з секретарем міськомкому комсомолу Катериною Ківерник про Любу. Ось що вона сказала:

— Я дивилась реферати комсомольців дистанції зв'язку, коли вони готувались до Ленінського уроку «Дисципліна — вирішальна умова». Молоді робітники підготували чудові роботи, з викладами, з тезами робіт класників марксизму-ленізму. Це зробили всі, без винятку.

Зараз у дівчини — чимало грамот: з міськомкому комсомолу, ЦК ЛКСМУ. Першу, найдорогоціннішу, отримала до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна — грамоту ЦК ВЛКСМ «За успіхи в комуністичному вихованні молоді». І ще одну таку ж, з міськомкому комсомолу. Друзі збіглись, поздоровляли, а вона зніяковіло повторювала: «Ну, який же з мене вихователь?»...

М. Знам'янка.

На фото: Люба Іванова.

М. БІДЕНКО.

Фото автора.

Люди, події, час

1 ЛЮТОГО МИНУЛО 90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МАРІЇ МАЙЄРОВОЇ (1882—1967), ВИДАТНОЇ ЧЕСЬКОЇ ПИСЬМЕНИЦІ.

ЖИТТЯ
ДЛЯ БОРотьБИ

Відомі слова про те, що є книги, які, як ніщо інше, освітлюють обличчя епохи. Саме такими стали численні твори чеської письменниці Марії Майєрової. Але це не тільки полотна, що дають змогу читати добу. Вони стали школою боротьби, пристрасним закликком до революційної борні.

«Червоні квіти», «Повість із пекла» (1912), «Площа республіки» (1914), «Найпрекрасніший світ» (1923) — головний герой цих творів Марії Майєрової — народ, перша русійна сила — ро-

бітничий клас Чехії, що піднімається на революційну боротьбу. Один з кращих романів письменниці «Сирена» (1935) містить реалістичну картину боротьби чеського пролетаріату протягом 75 літ. Цей же темі присвячена добре відома «Шахтарська балада» Марії Майєрової.

Після другої світової війни М. Майєрова розповідає про потомків тих, хто першим запаливав революційну зорю, про будівників нової демократичної Чехословаччини.

Письменницю не міг не хвилювати приклад країни, яка вирішила долю народів Європи у запеклій борні з фашизмом, приклад Країни Рад. І тому щирі слова вдячності звучать у її прекрасних нарисах «Десять тисяч кілометрів над Радянським Союзом», написаних після поїздки по нашій країні.

Марія Майєрова — один з тих муніх, всепремагуючих голосів світу, що жадали миру, щастя народам всієї землі.

КНИГИ

З КАМЕНЮ

Майже з самого гирла Десни, як тільки перед вами постають неповторні обриси древнього Києва, що з голубих далей ви примітите величний будинок, що увінчує собою незабутні дніпровські кручі. То Будинок Раді Міністрів УРСР. І коли ви вже проїжджаєте повз нього, йдучи до Печерська, вас вражає монументальність споруди, чіткість композиції, оригінальність декорування. Це одна з кращих ро-

3 ЛЮТОГО МИНАЄ 100 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВИЗНАЧНОГО РАДЯНСЬКОГО АРХІТЕКТОРА І ІСТОРИКА АРХІТЕКТУРИ І. О. ФОМІНА (1872—1936).

біт радянського часу визначного архітектора Івана Олександровича Фоміна, яка відображає становлення нової соціалістичної архітектури. В ранніх будовах І. О. Фомін розвивав художні методи російської класичної архітектури кінця XVIII і початку XIX століть. Яскравим прикладом цього періоду творчості є будинки Половцова І. Лазарєва, що є сьогодні окрасою міста Леніна.

Соціалістична культура вимагала нових виразних форм. І пізніша творчість архітектора позначається сміливістю композиційного рішення, своєрідною легкістю, які не відбирають у будови суворості, монументальності.

Станції Московського метрополітену, численні будови, споруджені за проектами І. О. Фоміна, ніби дивовижна книга мистецтва. Ці витвори рук людських ніби говорять: «Ми стали тут навечно»...

СЬОГОДНІ — ВІДКРИТТЯ ХІ ЗИМОВОЇ ОЛІМПІАДИ

САППОРО КЛИЧЕ

У ПРАВЛІННІ футбольного Спортивного комітету СРСР і Федерації футболу СРСР визначили порядок проведення змагань на першість країни у вищій, першій та другій лігах.

У вищій лізі звання чемпіона виборуватимуть 16 команд: «Динамо» (Київ), «Арсенал» (Єреван), «Динамо» (Тбілісі), «Зоря» (Ворошиловград), «Динамо» (Москва), «Спартак» (Москва), «Торпедо» (Москва), «Найрат» (Алма-Ата), «Нефтьч» (Бану), «Карпати» (Львів), «Динамо» (Мінськ), ЦСКА, «Зеніт» (Ленінград), СКА (Ростов-на-Дону), «Дніпро» (Дніпропетровськ) та «Локомотив» (Москва).

Ігри розпочнуться 4 квітня й завершаться 4 листопада. Команди, які посидять 15-е та 16-е місця, залишаться вищою лігою.

А ось склад першої ліги: «Пахтакор» (Ташкент), «Шахтар» (Донецьк), «Чорноморець» (Одеса), «Металург» (Запоріжжя), «Спартак» (Орджонікідзе), «Крила Рад» (Куйбишев), «Текстильник» (Іваново), «Металіст» (Харків), «Шахтар» (Казахстан), «Динамо» (Ленінград), «Торпедо» (Кутаїсі), «Уралмаш» (Свердловськ), «Будівельник» (Ашхабад), «Шинник» (Ярославль), «Памір» (Душанбе), «Алга» (Фрунзе), «Ністру» (Кишинів), «Зірка» (Перм), «Автомобіліст» (Нальчик), «Кривбас» (Кривий Ріг).

Змагання пройдуть з 6 квітня по 4 листопада. Дві найсильніші команди цієї ліги 1973 року виступатимуть у вищій. Три найслабші (15 — 17 місця) перейдуть до другої ліги.

121 команда допущена до виступів у другій лізі класу «А». Змагання проводитимуться у семи територіальних зонах. Контроль за проведенням матчів у першій зоні доручено Федерації футболу України, а в шести інших — Російській Федерації. Сім переможців зон проведуть восени додатковий турнір за право виступати 1973 року у першій лізі. Згідно Положення, це право дістануть три найкращі команди. В усіх семи зонах колективи, які посидять останні місця, вибувають із змагань на першість СРСР.

Федерація футболу СРСР повідомила склад першої зони другої ліги класу «А» чемпіонату СРСР 1972 року. Суперниками кіровоградської «Зірки» в нинішньому сезоні будуть такі команди: «Таврія» (Сімферополь), команда м. Чернігова, «Автомобіліст» (Житомир), «Спартак» (Івано-Франківськ), «Суднобудівник» (Миколаїв), «Металург» (Ілданов), «Буковина» (Чернівці), «Шахтар» (Надвірна), «Локомотив» (Херсон), «Шахтар» (Горлівка), «Будівельник» (Полтава), «Авангард» (Тернопіль), «Хімік» (Севастополь), «Локомотив» (Вінниця), «Говерла» (Ужгород), «Динамо» (Хмельницький), «Авангард» (Севастополь), «Шахтар» (Майівка), команда м. Луцька, «Авангард» (Ровно), «Спартак» (Суми), «Маяк» (Харків).

Матчі розіграшу Кубка СРСР за участю команд вищої і першої ліг розпочнуться 29 лютого. Фінальна гра відбудеться в День фізкультурника — 12 серпня у Москві.

Понад 230 медалей, які стануть предметом мрії учасників ХІ Ігор у Саппоро, доставлено в олімпійське селище перед початком змагань і вміщені у сейфи відділу місцевого банку. До цього числа входять і 30 запасних медалей на випадок, якщо двоє чи кілька учасників покажуть на змаганнях однаковий результат.

Синоптики передбачають на час олімпійських змагань снігопад. Організатори Ігор уже готові до зустрічі з негодою: в їхніх руках — техніка, спроможна за короткий час забрати з шляхів

близько 1,5 мільйона кубометрів снігу.

Організатори Олімпіади в Саппоро цілком задоволені розповсюдженням квитків на змагання. В Японії й за кордоном уже продано близько 60 відсотків із загального числа 897 848 квитків.

Людина, на яку «моляться» учасники олімпійських ковзанярських змагань, — 50-річний Хіроаки Гоми. Він — головний спеціаліст з підготовки льоду на олімпійській ковзанці. Гоми каже, що для пере-

моги на Олімпіаді потрібно пробігти 500 метрів у чоловіків за 37 секунд (світовий рекорд фіни Ано Ліковесі — 38,0).

Урочиста церемонія відкриття Олімпіади відбудеться на стадіоні «Накомана» 3 лютого. Відома, що на трибунах збереться близько 46 тисяч глядачів. Помітис похвалення й у прес-центрі, де вже акредитувалося близько 4 тисяч зарубіжних і японських журналістів.

Включіть свої телевізори о 21.45.

КЛИЧУТЬ ЗАСНІЖЕНІ СТЕЖКИ

Тільки настали морози, комсомольські та фізкультурні активісти Петрівського району взяли за обладнання хокейних майданчиків, почали визначати маршрути для лижників. Найбільше зробили ентузіасти з райцентру. Вони вміло підготувалися до змагань юних хокеїстів. Згуртовано громадських інструкторів, суддів, на Ігулі розчищено кілька майданчиків. І ось вже в Петрове приїхали юні хокеїсти Зеленської, Чечелівської середньої шкіл. Вони мірялись майстерністю з місцевими спортсменами. А потім через тиждень — першість району серед шкільних хокейних команд.

Ініці в школах, в низових колективах фізкультури колгоспів ведеться діяльна підготовка до профспілково-комсомольського лижного кросу. Маршрути спортсменів пролягають в ті місця, де точилися найзапекліші бої під час минулої війни, де височать обеліски воїнам-визволителям. В лісі, гаї, вздовж берегів річки вирушили в дорогу ініці сільські лижники. В усіх мета — виступити якнайкраще під час районного лижного кросу.

В. НЕЧИПОРЕНКО.

Кіровоград. Юні хокеїсти ЖЕК № 7 успішно виступили під час перших фінальних змагань міської спартакіади «Юність». Їх мета — стати володарями призу «Золота шайба». Тож знову продовжують напружені тренування на хокейних майданчиках Черемушок.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

СЕРГІЙ СИМОНЕНКО — ЧЛЕН ОЛІМПІЙСЬКОЇ ЗБІРНОЇ

Наприкінці 1971 року учасники читачького спортивного референдуму, який оголосила наша газета, назвали кращим спортсменом сезону спартакіади Сергієм Симоненком. І це не випадково. Молодий велогонщик був чемпіоном республіканської ради ДСТ «Спартак», призером У Спартакіади УРСР. Майстер спорту з шосейних та тренових гонок майже щомісяця радував своїх тренерів під час найбільш відповідальних змагань. В січні він почав тренування разом з провідними спортсменами країни. А нині стало відомо, що Сергія Симоненка включено членом Олімпійської збірної СРСР.

С ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ШЛЯХИ ПОЛУМ'ЯНІЛИ БАГРЯНЦЕМ

«...Коли розпочав говорити Федько, гармата одного із бронеполків подала стала повертати на нього. Ординарць Федька Іван Ізраїлович був насторожі, готовий захистити командира. А Федько говорив спокійно, переконливо, і натовп затихав, слухаючи кожне його слово.

— Товариші! Товариші! Бійці і командири! Разом з вами ми були білополянцями у Криму. Проїшли чималі шляхи, воювали з ворогом. До чого кличе нас батько Махно, і хто він і його соратники? Вони грабують людей в селах, вбивають тих, хто кров свою проливав за волю народу...»

Так пише Петро Грудачов у своїй книзі «Багрянці шляхом

громадянськості», яка вийшла нещодавно в Сімферополі. Автор пройшов велике горнило революції, служив на «Аврорі», воював на фронтах громадянської війни, командував відомими командирами І. Ф. Федька, та П. С. Дибенка. На сторінках книжки оживає багато епізодів тих буремних років, які пройшли на півдні України, зокрема на Сімеєградщині.

Петро Грудачов трічі потрапив в полон і виходив неушкодженим, на маленьких клатках встигав записувати важливі події.

«Ну, як, командир, даєш слово служити вірно? — тисний погляд маленьких очей Махно.

— Верніть людям зброю, з голыми руками не повоюєш.

— А якщо ти цю зброю, та мене? — Махно дрібно хихикає і раптом спокійно кричить: — Не круті дивись в очі! Відповідай!»

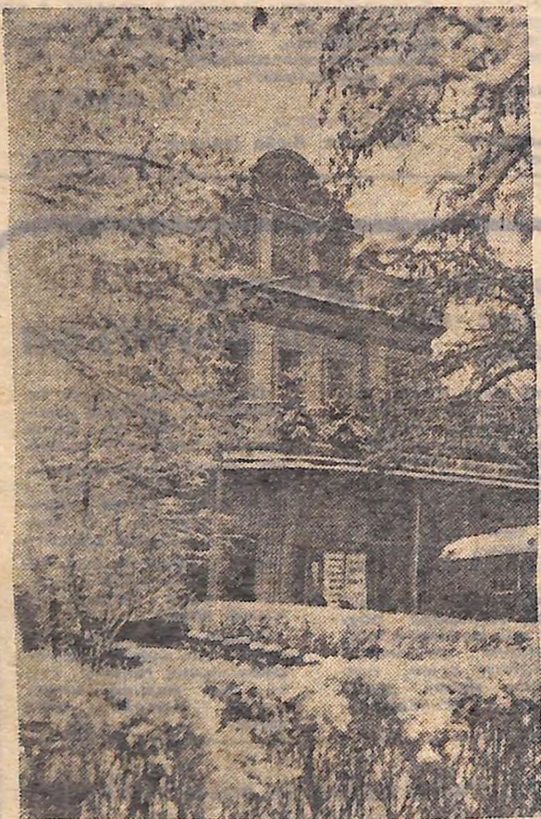
Так довелось у Махна воювати проти банд Шкуро. Але «соратники»-махновці, підло побивши комуністів і комсарів. Якось вночі командири порадилися із бійцями і вирішили окремими групами пробиратися до своїх.

Вирвавшись від Махна, Петро Грудачов потрапив в полон до петлюрівців. Та на ранок у місті уявили червоні...

Минає час, старість, ідуть із життя славні червоні бійці. Але вони залишають нашому поколінню свої спогади, які входять до золотого книги історії. Ось і ця книжка стане хорошим супутником усіх, кому дорога пам'ять про ті буремні роки.

Л. ПАШУК.

м. Кіровоград.

В СКВЕРІ ВІЛЯ ТЕАТРУ.

Фотохудож. А. БУДУЛАТЬСЬВА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 3 ЛЮТОГО.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Виставка Буратіно». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Сюжет для великого оповідання». Художній фільм (М). 11.40 — Індустрія океану. (М). 11.35 — Кольорове телебачення. «Ваша думка». (М). 12.50 — Прем'єра документального фільму «Польова стежина, батьківська». (М). 13.15 — Телевісті. (К). 15.55 — Програма передач. (Кіровоград). 16.00 — «Піонерський театр — 50». (Сімферополь). 16.30 — Тележурнал «Черемош». (Чернівці). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Мультифільм «Калейдоскоп-71». (К). 18.15 — Економічний огляд. (К).

18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — Театральний вечір Московського драмтеатру на Малій Бронній. (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Кольорове телебачення. Відкриття ХІ зимових Олімпійських Ігор. (Японія, Саппоро). По закінченні — телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.50 — Програма Новосібірської студії телебачення. (М). 17.35 — Для школярів. «50 піонерських вогнищ». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Фільм-концерт «Нафт». (М). 18.30 — Художній телефільм «Кохання і долар». (К). 19.00 — Художній фільм «Поштовий роман». І серія. (К). 20.30 — «На добраніч, діти». (К). 20.45 — Україн-

ське кольорове телебачення. «Пам'ять пані Близниці». Телеспектакль. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 4 ЛЮТОГО.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Мелодії наших друзів». (М). 10.30 — «Комуніст і час». (М). 11.00 — Кольорове телебачення. «На ХІ зимових Олімпійських іграх». (М). 12.30 — Художній фільм «Різні долі». (М). 14.05 — Концерт майстрів мистецтва. (М). 14.55 — Телевісті. (К). 15.05 — На допомогу школі. (К). 17.05 — Програма передач. (Кіровоград). 17.10 — «Піонери естафети». (Одеса). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Мультифільм. «Хочу бачитися». (К). 18.10 — За накресленнями ХХІІІ з'їзду КПРС. «Для блага людини». (Запоріжжя). 18.30 — Телефільм «Легенда Спадчанського лісу». (К). 19.00 — «Уніціаторів змагань». (К). 19.20 — «Світ соціалізму». (М). 19.50 — Кольорове телебачення. Прем'єра художнього телефільму «Там, у даліні, за рікою». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «ХІ зимові

Олімпійські ігри». (Японія). По закінченні — телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 18.00 — Документальний фільм «Компас поназує на сідло». (М). 18.40 — Концерт заслуженого самодільного ансамблю баскетболу «Будівельник». (К). «Динамо» (Тбілісі). (К). 20.25 — «На добраніч, діти». (К). 20.40 — «Свіавс Іван Попов». (Львів). 21.10 — Художній фільм «Поштовий роман». 2 серія. (К). 22.25 — Українське кольорове телебачення. «Музична Україна». (К).

Про можливі зміни в програмі вас повідомлять диктори радіо і телебачення.

Наша адреса і телефони

316030 ГСП, Кіровоград, 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомельського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.